en Trediedel af afgivne Vælgerstemmer bestemmer Flertallet, Regeringen og derved hvad der skal være Lov i Danmark! De to Trediedele af de stemmende Vælgere er uden Repræsentation, foruden de mange, som under de nuværende politiske Forhold overhovedet ikke vil spille med i den forargelige Komedie, som vort Valgsystem er, eller som bringes ind i falske Partiforhold for dog at spille med. Thi dette System tillader jo slet ikke Vælgerne at stemme frit efter deres Overbevisning om, hvem der er den rette Repræsentant for deres Ideer — det er Sagen! Det nuværende System ved Folkethingskredse har udviklet et supplerende System af fasttømrede politiske Partistyrelser, med den specielle Opgave at forsyne Kredsene med eller godkende lokale, men partibundne Undermaals-Kandidater, hvorpaa de ærede Vælgere værsaagod har at stemme, naar Valgdagen kommer. Det hemmelige Partistyre med sine Funktionærer i Presse og Kommune har bemægtiget sig den vigtigste Del af Repræsentationsretten, nemlig *Opstillingsretten* — og overlader saa det godtroende Vælgerfolk den ret betydningsløse Ret til at stemme paa en af de Gutter, som Partistyret stiller op eller har godkendt. Der er ingen anden Udvej for de andre Vælgere for Tiden. — At alvorlige Mænd kan anse det for »Frihed« at faa Lov til at stemme under saadanne Vilkaar, i alt Fald efter at Sammenhængen er klarlagt, er utroligt. Naar vore folkelige Vælgermøder mere og mere former sig som en Slags politiske Varietéer, med kæbestærke Parti-Bersærkers og behændige Parti-Jongløreres Optræden paa Scenen for et lattermildt Publikum, saa er det kun en Følge af det hele Systems Mangel paa virkelig Alvor. Og naar Rigsdagsmændenes Niveau sænkes, naar hæderlige og dygtige Mænd frabeder sig den »Ære« at komme i sligt Selskab, eller trækker sig ud deraf for ikke at miste Medborgernes Agtelse, naar Rigsdagsforhandlingerne bærer Præg af den samme Dekadence — saa turde det altsammen have sin Rod *ikke* i Tidens Slethed, *heller ikke i* Slægtens Tilbagegang, og Mændenes Daarligdom i og for sig, men alene i det *Valgsystem,* der frembringer den Slags Resultater: Mangel paa selvstændige Mænd i Repræsentationen.

Det anførte gælder jo forøvrigt ikke alene vort Land — næppe endog særlig. Overalt i de friest styrede Lande klages der over denne saakaldte Parlamentarismes Afmagt — dens Mangel paa Evne til at genspejle Folkets bedste Egenskaber og derved bære frem de ypperste egnede Styrere iblandt os, til en frisindet folkelig Samfundsledelse i vor Tid. Overalt gribes alvorlige Mænd af Frygt for, hvor vort saakaldte Selvstyre skal ende under disse Forhold. For over 20 Aar siden sagde Henry George: »Vi har udviklet *Maskinteknikken* til en Højde af Fuldkommenhed, som ingen kunde drømme om for 50 Aar siden, men overfor Demoralisationen blandt vore Politikere synes vi at staa ligesaa hjælpeløse som Idioter«.

Og skønt dette var sagt om Amerika, kan det gælde ogsaa andre Steder, og er *ikke* bleven' mindre sandt siden da.

(Fortsættes.)

„Thi se! naar Mændene trænges, da trænges vi Kvinder med."

Disse Linier af Marie Vekselsens Sang rinder mig tit i Hu i disse Dage. Jeg synes, at de passer saa godt i denne Tid, da den Ulykke, som er os alle bekendt, har ramt vort Folk.

Kan vi Kvinder, der ikke har Ret til at deltage i Styrelsen af vort Fædrelands Sager, kan vi vel gøre andet end sukke over dets Ulykke? Ja! vil jeg svare, vi kan gøre meget, meget mere. Vi kan slutte os tættere og tættere sammen, tage hinanden endnu fastere i Haanden og med mere Alvor og Inderlighed kræve vor Ret